

Török Gábor elemez - Comeback Kid?

2013 november 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nincs nagy szerencséje a szocialista pártnak október 23-ával. Tavaly ilyenkor bontott zászlót Bajnai Gordon, bejelentve igényét az első számú kihívó szerepére, s ezzel jó nagy fejtörést okozva Mesterházy Attilának, az MSZP elnökének.

Bajnai fellépése előtt a szocialista párt már-már a Fidesz közelébe ért: ami nem az MSZP elretörésének, sokkal inkább a kormánypárt visszacsúszásának volt köszönhető. Aztán a hosszú, köldöknéz? és végtelenül kisszer? elválasztási kampány kezdődött a baloldalon, ami közel egy éven át lekötötte a harcban érintett politikusok energiáját. Amikor idén ősz elején az MSZP és az Együtt-PM végül megállapodott, a baloldali ellenzék szinte pontosan ugyanott tartott, mint 2012 őszén - miközben az elmúlt évet népszerűség-növel? intézkedésekre és azok kommunikációjára komoly energiát fordító Fidesz jelent?sen növelte támogatottságát.

2013. október 23-a lehetett volna a baloldali ellenzék második nekifutása, ám ehelyett második megosztása és sokadik kudarca lett. Bajnai Gordon után most Gyurcsány Ferenc intézett kihívást a szocialista párt és kormányf?jelöltje, Mesterházy Attila ellen. Gyurcsány fellépése persze nem volt váratlan: a volt miniszterelnök nem tett mást, mint kihasználta azt a helyzetet, amit leginkább két dolog jellemez. Egyrészt az, hogy az MSZP-Együtt-megállapodás csak a választási esélyhez szükséges minimumról rendelkezett, de nem nevezett meg közös miniszterelnök-jelöltet és nem adott lelkesít? választ az összefogás igényére. Másrészt az, hogy a megállapodás egyik aláírója sem tekinthette magát a baloldali ellenzék megkérd?jelezhetetlen vezet?jének. Mesterházy Attila elhárította ugyan Bajnai kihívását, de csak az MSZP-t uralta. A megváltóként várt Bajnai Gordontól viszont mára egy küszöb környéki kis párt vezet?je lett. Gyurcsány ebbe a térbe robbant be, elkezdve man?verét a megállapodás újratárgyalása érdekében.

A DK elnöke kétségtelenül ebben a legjobb: míg az elmúlt években számos stratégiai-taktikai hibát vétett, a kommunikáció, az akciózás, a nyilvános szereplés - különösen baloldali vetélytársaival összevetve - mindig is az er?sségei közé tartozott. De vajon - azon túl, hogy elemében érzi magát ebben a szerepben - miért csinálja, mi a célja? Els?re úgy t?nik, hogy csak helyet követel magának és pártjának az összefogásban, esetleg - B tervként - így akarja garantálni, hogy akkor is bejusson a parlamentbe, ha végül önállóan kell indulnia. Ugyanakkor azt sem lehet kizárni, hogy ennél is több?l van szó: Bajnai amortizációja és Mesterházy gyenge elfogadottsága mellett most érezhette elérkezettnek az időt a "nagy visszatérésre" és egyben a "nagy átértékelésre". Az elmúlt években Gyurcsányt még a baloldalon belül is h?vösen, gyakran elutasítóan fogadták, nem is beszélve a teljes választói spektrumról. Most azonban egyre többen fogékonyak a mondanivalójára: a kormány kritikájában és az összefogás érdekében is ? mondja ki azokat a kemény mondatokat, amelyeket sokan szeretnének hallani.

Kétségtelen, Mesterházy egyszer már legy?zte Gyurcsányt: ahogy Bajnaival szemben, vele is leginkább türelemmel és taktikázással ért el eredményt. Nem kétséges, hogy a szocialista pártelnök ezúttal is ebbe az irányba mozdulna. Ugyanakkor a választás már annyira közel van, hogy ezt a módszert alkalmazva a

Gyurcsánnyal szembeni csatát megnyerheti, de a Fidesszel folytatott háborút biztosan elveszti. S onnantól már az lenne a kérdés, hogy ki a felelős az ellenzék bukásának, azaz ki a bűnbak. Márpedig ebben a meccsben Gyurcsány kétségtelenül sokkal jobban áll, mint 2010-ben. Akkor egyértelműen őt és a kormányzását hibáztatta a baloldal, most azonban már többesélyes lenne az értelmezési küzdelem.

(Heti Válasz, 2013. november 7.)

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló